

นิทานสุภาษิตจีน (107)

成语故事 (一百零七)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 行尸走肉 / 行屍走肉 Xíng shī zǒu ròu (สิง เมื่อ โจ้ว ไร่ว) โดย คำว่า 行 xíng สิง เป็นคำกริยา แปลว่า เดิน 尸 / 屍 shī เมื่อ แปลว่าศพ 走 zǒu โจ้ว แปลว่า เดิน และคำว่า 肉 ròu ไร่ว แปลว่า เนื้อ ร่างกาย เมื่อแปลตรงตัวหนังสือได้ความว่า ซากศพที่เดินได้ ใช้ในการเปรียบเทียบคนบางจำพวกที่ทำตัวไม่มีประโยชน์ ไร้เป้าหมาย เหมือนดังศพที่เดินได้แต่มันไม่มีชีวิตชีวา

จีนในยุคสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก 东汉 / 東漢 Dōng Hàn ดงฮั่น มีชายคนหนึ่ง นามว่าเร็น มั่ว 任末 Rèn Mò กำพร้าตั้งแต่วัยเยาว์ ใช้ชีวิตยากลำบาก เขาต้องรู้จักหาเลี้ยงชีพ ด้วยตนเอง แต่ด้วยความรักในการศึกษาหาความรู้ ทำให้เขาไม่เคยหยุดเรียนรู้ เมื่อเขาอายุได้สิบสี่ปี ความรู้ที่จะหาได้ในหมู่บ้านที่เขาอยู่ก็ไม่มีอีกแล้ว เขาจึงออกเดินทางไปยังต่างแดน หาครูผู้รู้วิชาต่างๆ ถ่ายทอดความรู้ให้เขา โดยเมื่อเวลากลางวันเขาก็จะรับจ้างทำงาน เมื่อถึงกลางคืนก็จะอ่านหนังสือ คัดอักษร เนื่องจากเขายากจน จึงไม่มีเงินซื้อฟูกกัน กระดาษ และหมึก เขาจึงอาศัยกิ่งไม้ ชิดเขียนบนพื้นดิน อาศัยแสงจันทร์ในการอ่านหนังสือ เมื่อโตขึ้น เร็น มั่วเริ่มมีชื่อเสียง มีคนส่งลูกหลานมาเป็นศิษย์มากมาย ทำให้เขาเริ่มมีชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นบ้าง

แต่เขาก็ไม่เคยละทิ้งการศึกษา จนบรรดาสกษียกทั้งหลายยกย่องเขา และทำตามเร็น มั่ว นอกจากนี้เร็น มั่ว ยังเป็นคนที่รักษาคำพูด รักเพื่อนพ้อง เคารพครูบาอาจารย์ยิ่งนัก มีครั้งหนึ่งเพื่อนคนหนึ่งเสียชีวิต ก่อนตายได้บอกกับเขาว่าอยากกลับไปฝังที่บ้านเกิด เมื่อเพื่อนคนนี้เสียชีวิตแล้ว เร็น มั่วก็จัดการ

เอาเพื่อนใส่โลงแล้วยกขึ้นรถเข็นล้อเดียว เข็นไปฝังศพเพื่อนยังบ้านเกิดของเขาด้วยตนเอง แม้ว่าหนทางจะยาวไกลและลำบาก แต่เขาก็ทำสำเร็จด้วยตนเอง เพราะเขาเองก็ไม่มีเงินจ้าง ต่อมา มีครูคนหนึ่งของเขาเสียชีวิต เขาจึงเดินทางไป เพื่อไปเคารพศพครู แต่เนื่องด้วยเส้นทางที่ยาวไกลและลำบาก ทั้งตัวเขาก็แก่มากแล้ว เขาจึงล้มป่วย และเสียชีวิตในระหว่างทางนั่นเอง ก่อนตายเขาได้สั่งเสียลูกศิษย์ที่ติดตามมาสองประการว่า ให้เอาศพเขาไปฝังใกล้สุสานครูผู้มีพระคุณของเขา เพื่อให้ครูได้รู้ว่า เขาได้มาคารวะแล้ว อีกเรื่องคือ เขาสั่งสอนลูกศิษย์ทั้งหลายที่ติดตามมาว่า จงหมั่นขยันศึกษา ทำตัวให้เป็นประโยชน์ ทำการสิ่งใดก็คิดให้รอบคอบ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว มีชีวิตอยู่ไป

(ที่มาภาพ: <https://image.baidu.com/search>)

ก็ไม่ต่างอะไรกับศพเดินได้ คำคำนี้จึงเป็นคำที่มีชื่อเสียงมากตั้งแต่นั้นมา
ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：不动脑筋；不起作用；糊里糊涂的过日子。

成語比喻：不動腦筋；不起作用；糊裏糊塗的過日子。

Chéngyǔ bǐyù: Bù dòng nǎojīn; bù qǐ zuòyòng; hú li hùtú de guò rìzi.

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยวี่: บู้ ดิ่ง เหน่าจิ้น; บู้ ฉี่ จั้วโย่ง; หูหลี่ หูถู เตอะ กั้ว รื่อจื่อ.

สุภาภิตเปรียบว่า ใช้ชีวิตแบบไม่ใช้ปัญญา ไม่เกิดประโยชน์ ใกล้เคียงปัญญา

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาภิตนี้ เช่น

如果生活没有目标,人就如同行尸走肉一般,那活着还有啥意思。

如果生活沒有目標,人就如同行屍走肉一般,那活著還有啥意思。

Rúguǒ shēnghuó méiyǒu mùbiāo, rén jiù rú tóng xíng shī zǒu ròu yībān, nà huózhe

hái yǒu shà yìsi.

หฺรูกั้ว เหมิงหัว เหมยโหย่ว มู่เปียว, เหริน จั้ว หฺรู่ โถง ลิง ฉือ โจ้ว โว้ว ฮีปาน,น่า หัวเจอะ โห โหย่ว ฉ่า อี้ซือ.

ถ้าหากว่ามีชีวิตอยู่อย่างไรเป้าหมาย คนก็เหมือนดังศพที่เดินได้ แล้วมีชีวิตอยู่ไปโย

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง